

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.2582

Dosar nr. .X.

Ședința de la 19 iunie 2015
Camera de Consiliu

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare în Camera de consiliu, conflictul negativ de competență ivit între Curtea de Apel .X.-Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalul .X.-Secția contencios administrativ și fiscal în soluționarea cauzei privind pe reclamanta SC .X. SRL și pe pârâtele Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

În lipsa părților a căror citare nu a fost dispusă, în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin.4 Cod procedură civilă.

ÎNALTA CURTE

Asupra conflictului negativ de competență de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. X din 19 februarie 2015, Curtea de Apel .X.-Secția contencios administrativ și fiscal a declinat competența de soluționare a acțiunii formulată de reclamanta SC Farmacia Vlad S.R.L. .X., în contradictoriu cu pârâții Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor .X., în favoarea Tribunalului .X..

Învestit prin declinare, Tribunalul .X.-Secția contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă .X. din 20 mai 2015 a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului .X., a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal.

Ivindu-se conflictul negativ de competență a fost sesizată, în baza art.135 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal pentru soluționarea acestuia.

Înalta Curte constată că, în cauză, competența de soluționare a litigiului aparține Tribunalului .X. - Secția contencios administrativ și fiscal.

Pentru a hotărî astfel, instanța a avut în vedere considerentele în continuare arătate.

Acțiunea are ca obiect anularea unor acte administrative emise de o autoritate locală – pârâta A.J.F.P. .X. și a deciziei emise în soluționarea recursului administrativ de către ANAF cu consecința obligării pârâtei de rang II la soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-TM nr. .X..10.2013 pentru suma de .X. lei.

Contenciosul administrativ este definit prin art. 2 alin.1 lit.f din Legea nr. 554/2004, modificată, ca fiind activitatea de soluționare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul acestei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau interes legitim, astfel cum rezultă din prevederile art. 8, care reglementează obiectul acțiunii judiciare.

Actul administrativ este actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării ori a organizării executării legii, dând naștere, modificând sau stingând raporturi juridice.

Competența materială a instanței de contencios administrativ și fiscal este reglementată de dispozițiile art. 10 alin.1 din Legea nr. 554/2004 potrivit cărora: „Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la .X. de lei se soluționează în fond de

tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de .X. de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel”.

Deci, art. 10 alin.1 din Legea nr. 554/2004, reglementează competența materială a instanței de contencios administrativ și fiscal, în raport cu organul emitent al actului și în funcție de cuantumul sumei ce formează obiectul actului administrativ contestat.

În cauză actele administrativ atacate sunt emise de o autoritate locală, iar suma contestată este de .X. lei.

Prin urmare, față de cele arătate, Înalta Curte constată că soluționarea, în fond, a cauzei este de competența Tribunalului .X. – Secția contencios administrativ și fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Stabilește competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta SC .X. SRL și pe pârâtele Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor în favoarea Tribunalului .X.-Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 19 iunie 2015.

XXXXX